Dosarul Nr.5r-1538/2025
4-25118271-09-5r-18082025

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

12 februarie 2026 m.Bălţi
R.Moldova

Judecătoria Bălţi sediul Central
Instanţa de judecată în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Guţu Andrei,
Grefier Nona Moroșan,
Cu participarea: avocatului Moruz Valentina în interesele contestatorului,
În lipsa: agentului constatator Danilov Dumitru, contravenientului Moruz Vadim,
a judecat în şedinţa publică cauza contravenţională la contestaţia lui

- MORUZ VADIM, ***** a.n., nr.i *****, domiciliu mun.*****, *****

împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare,

Citarea părților a fost executată.

Instanţa asupra cauzei

A c o n s t a t a t:

1. Prin decizia agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare „Nord” a INSP al IGP, conținută în procesul verbal cu privire la contravenție, seria nr.MAI06 318597, adoptată la data de 23.09.2024, cet. MORUZ VADIM a fost sancţionat pentru săvîrşirea faptei contravenţionale prevăzute de art.240 alin. (2) Cod contravențional cu o amendă în mărime de 15 u.c. egal cu 750 lei cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, pentru faptul că, cet. MORUZ VADIM la data de 23.09.2024 ora 04:35 în m.*****, ***** conducînd mijlocul de transport de model „*****” cu nr./înm. *****, a neglijat semnalul de interzicere a semaforului, prin ce a ignorat pct.20.1 al Regulamentul Circulației Rutiere.

2.1 La 13.08.2025 contravenientul MORUZ VADIM a contestat procesul verbal cu privire la contravenție cît și decizia agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare „Nord” a INSP al IGP, adoptată la data de 23.09.2024.

2.2 În motivarea contestației reține că, procesul-verbal şi decizia contestată nu au fost comunicate la momentul pretinsei întocmiri. Moruz Vădim a luat cunoştinţă de existenţa acestora abia la data de 07.08.2025, prin primirea unei înştiinţări de la executorul judecătoresc Priseajnaia Alia, expediată la 01.08.2025. La solicitarea avocatului, executorul a transmis prin e-mail, la data de 11.08.2025, copia procesului-verbal. Conform art. 448 Cod contravenţional, termenul de 15 zile pentru depunerea contestaţiei curge din momentul comunicării actului, întrucât această comunicare a avut loc la 11.08.2025, termenul expiră la 26.08.2025. Prezenta contestaţie este, deci, depusă în termenul legal. Potrivit procesului-verbal, la data de 23.09.2024, ora 04:35. conducând autoturismul ***** cu nr. de înmatriculare *****, Moruz Vadim a ignorat cerițele de interzicere ale semaforului, încălcând pct. 20.1 RCR al RM, fapt încadrat la art. 240 alin.

(2) Cod contravenţional. Actul contestat prezintă următoarele neconcordanţe: 1. Lipsa prezenţei contravenientului la întocmirea procesului-verbal. În p.14 din procesul-verbal se indică întocmirea „în prezenţa" lui Moruz Vădim, însă acest fapt nu corespunde realităţii. Nu i-a fost solicitată semnătura şi nu i-a fost înmânată copia actului. 2. Prezenţa nejustificată a martorului asistent. Dacă procesul-verbal ar fi fost întocmit efectiv în prezenţa contravenientului, nu exista obligaţia desemnării unui martor asistent. 3. Nerespectarea procedurii de comunicare. Conform art. 447/1 alin. (8) şi art. 443 alin. (6) şi (13) Cod contravenţional, în cazul întocmirii proccsului-vcrbal în lipsa contravenientului, copia acestuia trebuie expediată în termen de 3 zile. Această obligaţie a fost încălcată. 4. Semnături neverificabile. La rubricile „martor asistent", „persoana vizată" şi „martor" apar semnături distincte, niciuna aparţinând contestatarului. În lipsa unei comunicări legale şi a respectării procedurii, actul nu poate produce efecte juridice. Solicită admiterea prezentei contestaţii, repunerea în termen, constatarea nulităţii procesului-verbal şi a deciziei de sancţionare nr.MA106 318597 din 23.09.2024.

3.1 În şedinţa de judecată contravenientul MORUZ VADIM nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței, fiind reprezentate interesele acestuia de către avocatul Moruz Valentina, astfel instanta dispunind examinarea cauzei în lipsă.

3.2 În ședința de judecată agentul constatator nu s-a prezentat, fiind implicat în serviciu, astfel instanta dispunind examinarea cauzei în lipsă.

3.3 Avocatul Moruz Valentina în interesele contestatarului Moruz Vadim, în ședința de judecată a solicitat admiterea contestației pe motivele invocate, constatarea nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenție cît şi a deciziei de sancţionare.

3.4 Martorul Hortiuc Nichita în ședința de judecată a declarat că, la 23.09.2024 orele 00.04, fiind implicat în serviciu de patrulare cu colegul Danilov Dumitru, la intersecția str.Ștefan cel Mare cu Calea Ieșilor, este un semafor, unde a observat un automobil de model Hyundai , șofer fiind Moruz Vadim, care a neglijat culoarea roșie a semaforului, din care motiv i-a fost întocmit proces verbal cu privire la contravenție prevazută de art.240 al.1 Cco, cu aplicarea amenzii în mărime de 750 lei și 3 pp. Șoferul nu a fost de acord cu încălcarea, respectiv a refuzat să semneze procesul verbal cu privire la contravenție și pentru a primi copia de pe aceasta. Din care motiv, a considerat necesar de a semna în pct.15, 20 în calitate de martor asistent, pentru confirmarea refuzului contravenientului de a semna procesu verbal, iar celelalte semnături aparțin agentului constatator Danilov Dumitru. La fel adaugă că, în noaptea de 23.09.2024 a activat în calitate de agent constatator, deși cunoaște prevederile art.443 alin.(6^1) Cco. Nu cunoaște despre faptul dacă în noaptea respectivă să fi fost efectuat apel telefonic prin intermediul „112„.

4. Cât privește termenul depunerii contestației.

Potrivit alin. (1) art. 448 al Codului contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care

nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

La data de 13.08.2025 contravenientul MORUZ VADIM a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție cît și deciziei agentului constatator de aplicare a sancțiunii contravenționale din 23.09.2024. De menționat că potrivit materialelor cauzei contravenționale, procesul verbal cu privire la contravenție cît și decizia de sancționare din 23.09.2024 au fost întocmite în prezența contestatarului MORUZ VADIM, însă contestatarul a refuzat să semneze și să primească copia de pe procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, fapt confirmat prin semnătura martorului asistent: Hortiuc Nichita, str.bul.Larisa, 6, ap.50, indicat în pct.15,20 din procesul verbal cu privire la contravenție.

Ulterior, procesul verbal cu privire la contravenție cît și decizia de sancționare din 23.09.2024 au fost expediate în adresa contestatorului la data de 24.09.2024 pe adresa str-la Dubăsari, 22, m.Bălți, conform scrisorii de însoțire nr. de ieșire 34/23/16241, deși scrisoarea cu copia procesului verbal contravențional au fost restituite în adresa agentului constatator cu mențiune ,,nereclamat,, fapt dovedit prin ștampila aplicată de Poșta Moldovei la 11.10.2024 pe plicul anexat la materialele dosarului, astfel, contravenientul fiind lipsit de dreptul de a contesta procesul-verbal în termen de 15 zile, din care considerente, instanţa de judecată constată că contravenientul MORUZ VADIM a omis termenul de atac din motive întemeiate, ceea ce denotă necesitatea repunerii contestaţiei depusă de MORUZ VADIM în termenul de atac.

Astfel, instanţa de judecată consideră că contestaţia lui MORUZ VADIM este depusă în termenul prevăzut de alin. (1) art. 448 Cod contravenţional.

5. Audiind opiniile participanților la proces, studiind materialele cauzei în raport cu argumentele invocate, instanţa de judecată ajunge la concluzia că contestaţia lui MORUZ VADIM este întemeiată şi urmează a fi admisă din următoarele considerente.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare „Nord” a INSP al IGP, conținută în procesul verbal cu privire la contravenție, seria nr.MAI06 318597, adoptată la data de 23.09.2024, cet. MORUZ VADIM a fost sancţionat pentru săvîrşirea faptei contravenţionale prevăzute de art.240 alin. (2) Cod contravențional cu o amendă în mărime de 15 u.c. egal cu 750 lei cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, pentru faptul că, cet. MORUZ VADIM la data de 23.09.2024 ora 04:35 în m.*****, ***** conducînd mijlocul de transport de model „*****” cu nr./înm. *****, a neglijat semnalul de interzicere a semaforului, prin ce a ignorat pct.20.1 al Regulamentul Circulației Rutiere.

La 13.08.2025 MORUZ VADIM a contestat procesul verbal cu privire la contravenție cît și decizia agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare „Nord” a INSP al IGP, adoptată la data de 23.09.2024.

Conform art. 21 din Constituţie, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

Potrivit art. 7 Cod contravenţional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa.

În cazul dat, instanța consideră că vinovăția lui MORUZ VADIM n-a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe într-u confirmarea faptului comiterii contravenției prevăzute de art.240 al.(2) Cco.

E de menționat că în confirmarea celor reținute prin procesul verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a prezentat și a anexat la materialele cauzei proba foto și video.

5.1. Referitor la proba foto/video anexată la materialul contravențional:

La caz, instanța consideră că proba foto/video la care face referire agentul constatator nu poate fi apreciază ca o probă concludentă, pertinentă, utilă și veridică, deoarece pe proba foto/video nu este vizibil numărul de înmatriculare al autoturismului, din conținutul imaginii respective nu se poate constata cu certitudine numărul de înmatriculare a mijlocului de transport, la fel nu s-a indicat nici cu ajutorul cărui dispozitiv a fost efectuată în condițiile în care constatarea contravenției din domeniul circulației rutiere, urmează să fie efectuată cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijlocelor tehnice omologate și verificate metrologic.

Prin urmare, proba foto/video administrată de către agentul constatator nu poate servi drept probă la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, nu are valoare probatorie și nu demonstrează vinovăția contravenientului.

5.2. Referitor la proba cu martorul asistent:

Conform art.443 Cco, alin.(6) Faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puţin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon). În cazul imposibilităţii de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal; alin.(6^1) Nu poate avea calitatea de martor în condiţiile alin.(6) un alt agent constatator.

Instanța consideră că, declarațiile martorului asistent Hortiuc Nichita date în cadrul judecării cauzei, proba respectivă administrată de către agentul constatator nu poate servi drept probă la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, nu are valoare probatorie și nu demonstrează vinovăția contravenientului, dat fiind faptul că, potrivit prevederilor art.443 alin.(6^1) Nu poate avea calitatea de martor în condiţiile alin.(6) un alt agent constatator.

Instanţa atenţionează că, în orice situaţie este insuficientă, pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională, prezentarea în calitate de probă doar a procesului-verbal cu privire la contravenţie

Prin urmare, doar procesul verbal cu privire la contravenție nu poate fi considerat ca o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului.

La fel, instanța de judecată reține că, conform art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat

să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Conform art. 381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art. 440 alin.(1) Cod contravenţional, Constatarea faptei contravenţionale, înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Astfel, analizînd întregul material probatoriu acumulat şi prezentat în justificarea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, instanţa atestă că, agentul constatator în susţinerile sale nu s-a axat pe careva probe pertinente și concludente care ar demonstra fapta imputată contravenientului.

Instanţa reaminteşte că, în conformitate cu alin. (1) şi (2) art. 425 din Codul contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Instanţa atenţionează că, în orice situaţie este insuficientă, pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională, prezentarea în calitate de probă doar a procesului verbal cu privire la contravenție.

Totodată, potrivit practicii CEDO (*hotărîrea pronunțată în cauza Salabiaku c. Franței și cauza Anghel c. României*) Curtea a statuat și faptul că, prezumțiile de fapt și de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora și în materia contravențională pentru dovedirea vinovăției făptuitorului, cu respectarea unor limite rezonabile, ținînd cont de gravitatea mizei și prevăzînd drepturile apărării. Prin urmare, prezumția de nevinovăție a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție nu are un caracter absolut, prezumția de veridicitate putînd opera pînă la limita la care prin aplicarea ei nu s-ar ajunge în situația

ca persoana învinuită de săvîrșirea faptei să fie pusă în imposibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal. Deci, în lipsa unor mijloace de probă care să confirme situația de fapt reținută în procesul-verbal cu privire la contravenție, nu poate fi aplicată prezumția de temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție.

La fel instanța reține că, în cauza (*Ozturk vs. Germania*) și cauza (*Anghel vs. României*) Curtea a statuat că, mențiunile agentului constatator înserate în procesul-verbal cu privire la contravenție nu constituie prin sine o probă, ci dimpotrivă, acestuia îi revine sarcina de a dovedi temeinicia și legalitatea procesului-verbal.

Astfel, în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenție nu este susţinut de dovezile în baza cărora s-a întocmit, iar contravenientul respinge învinuirile aduse, nu se mai poate susține temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție și deciziei fără a se încălca prezumţia de nevinovăţie instituită de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. Or, potrivit practicii CEDO în cauze referitoare la contravenţii sunt aplicabile prevederile art. 6 din CEDO, cu toate garanţiile conferite de acesta, contravenientul beneficiind de prezumţia de nevinovăţie (cauza Anghel c. României), sarcina probei revenind organului constatator, cu respectarea în acest mod a principiului egalităţii armelor.

Totodată, potrivit practicii CEDO (*cauza Ziliberberg contra Moldovei*), la examinarea cauzei administrative urmează să fie respectate toate exigențile ce derivă din prevederile art.6 al CEDO, în special dreptul la apărare, dreptul de a prezenta probe, dreptul la o hotărîre motivată din partea organului care s-a expus asupra cazului etc.

Cu respectarea principiilor prezumţiei de nevinovăţie şi a egalităţii armelor impuse de exigenţele art. 6 din CEDO, precum şi a principiilor contradictorialităţii şi al dreptului la apărare, s-a dat posibilitate ambelor părţi de a propune probe instanţei.

În acest sens instanța constată că, agentului constatator i-a fost acordată posibilitatea de a prezenta probele care au stat la baza întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, însă acesta și-a neglijat atribuțiile de serviciu și prevederile legale de a prezenta probe și a le susține în fața instanței.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale și deciziilor este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În acest sens instanța reține că, din conținutul contestației depuse rezultă că contravenientul nu-și recunoaște vina, menționînd că el nu a comis fapta incriminată, neagă aflarea lui la volan în data respectivă, iar agentului constatator nu a prezentat instanței careva probe admisibile, concludente și pertinente în corespundere cu prevederile art. 425 Cod contravențional, ce ar susține faptele constatate în proces verbal cu privire la contravenție cît și decizie, iar în aceste împrejurări instanţa are dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse, or, procesul verbal cu privire la contravenție nu este susținut de careva probe, iar constatările agentului constatator înserate în proces verbal contravențional nu au un caracter absolut și nu sunt suficiente pentru a fi puse la baza învinuirii aduse contravenientului, în situația în care aceste

constatări nu sunt susținute de careva alte probe, or, în caz contrar se va încălca dreptul contravenientului la apărare, la un proces echitabil, iar toate acestea crează dubii rezonabile în ceea ce priveşte temeinicia vinovăţiei aduse contravenientului, dubii de care profită aceasta.

Conform art.461 Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei.

Astfel, raportînd normele materiale și procesuale menționate mai sus şi avînd în vedere prezumţia de nevinovăţie de care se bucură contravenientul potrivit legislaţiei naţionale şi internaţionale, prezumţie care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, instanţa a reţinut că contravenientul nu se face vinovat de săvîrşirea contravenţiei imputate, din care considerente instanța de judecată consideră necesar de a depune în termen și de a admite contestația depusă de MORUZ VADIM și a înceta procesul contravenţional în privinţa lui MORUZ VADIM pornit în baza art.240 al.(2) CC, din lipsa faptului contravenției.

6. În baza celor expuse, conducîndu-se de prevederile art. 394-395, 448, 452-464 Cod contravenţional, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ș T E :

Contestația lui MORUZ VADIM împotriva procesului verbal cu privire la contravenție din 23.09.2024 și deciziei agentului constatator, se consideră depusă în termen și se admite.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa lui MORUZ VADIM cu privire la contravenţie în baza art. 240 al.(2) Cod contravenţional, cu anularea deciziei de aplicare a amenzii din 23.09.2024 în mărime de 15 uc egal cu 750 lei și 3 puncte de penalizare, din lipsa faptului contravenției.

Hotărîrea cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Bălţi sediul Central.

Judecător Andrei Guţu